

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 74

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 5 februarie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
5.	— Hotărâre pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Biroului permanent al Senatului	2	13. — Ordin al ministrului afacerilor interne pentru modificarea Ghidului carierei polițiștilor și cadrelor militare din Ministerul Afacerilor Interne, aprobat prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, nr. 69/2009	11
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR		
2.	— Hotărâre pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților	2	15. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea unor licențe de concesiune pentru explorare	11
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 1.045 din 11 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare.....	3-4	28. — Decizie privind sancționarea Societății Comerciale BROKER INVEST BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a exercitării activității	12-13	
Decizia nr. 1.055 din 11 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 26 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă	5-6	29. — Decizie privind sancționarea Societății Comerciale AVIASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a exercitării activității	13-14	
Decizia nr. 1.060 din 11 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	6-7	38. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale CBGLOB BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	14	
Decizia nr. 1.082 din 13 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) teza finală din cadrul titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	8-10	39. — Decizie privind autorizarea ca furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor a Asociației pentru Dezvoltare Profesională	15	
		40. — Decizie privind autorizarea ca furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor a Societății Comerciale CADMIOM — S.R.L.	15-16	

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRĂRE****pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Biroului permanent al Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (2) și (5) din Constituția României, republicată, precum și al art. 27 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aleg în funcția de vicepreședinte al Biroului permanent al Senatului următorii senatori:

1. Constantinescu Florin	— Grupul parlamentar al PSD
2. Dumitrescu Cristian-Sorin	— Grupul parlamentar al PSD
3. Moga Nicolae	— Grupul parlamentar al PSD
4. Nistor Vasile	— Grupul parlamentar al PC

Art. 2. — Se aleg în funcția de secretar al Biroului permanent al Senatului următorii senatori:

1. Rotaru Ion	— Grupul parlamentar al PSD
2. Oprea Mario-Ovidiu	— Grupul parlamentar al PNL

3. Pereș Alexandru	— Grupul parlamentar al PDL
4. Barbu Tudor	— Grupul parlamentar al PP-DD

Art. 3. — Se aleg în funcția de chestor al Biroului permanent al Senatului următorii senatori:

1. Chelaru Ioan	— Grupul parlamentar al PSD
2. Nicoară Marius-Petre	— Grupul parlamentar al PNL
3. Verestóy Attila	— Grupul parlamentar al UDMR
4. Pelican Dumitru	— Grupul parlamentar al PC

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 4 februarie 2013, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
Nicolae Moga

București, 4 februarie 2013.
Nr. 5.

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRĂRE****pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (2) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 și 24 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 13 noiembrie 2012,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aleg în funcția de vicepreședinte al Camerei Deputaților următorii deputați:

— Viorel Hrebenciuc	— Grupul parlamentar al PSD;
— Miron Tudor Mitrea	— Grupul parlamentar al PSD;
— Eduard-Raul Hellvig	— Grupul parlamentar al PNL;
— Ioan Oltean	— Grupul parlamentar al PDL.

Art. 2. — Se aleg în funcția de secretar al Camerei Deputaților următorii deputați:

— Eugen Nicolicea	— Grupul parlamentar al PSD;
— Cristian Buican	— Grupul parlamentar al PNL;

— Cătălin-Daniel Fenechiu	— Grupul parlamentar al PP-DD;
— Nicolae Mircovici	— Grupul parlamentar al minorităților naționale.

Art. 3. — Se aleg în funcția de chestor al Camerei Deputaților următorii deputați:

— Mircea Gheorghe Drăghici	— Grupul parlamentar al PSD;
— Dan-Ștefan Motreanu	— Grupul parlamentar al PNL;
— Ioan Balan	— Grupul parlamentar al PDL;
— Seres Dénes	— Grupul parlamentar al UDMR.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 4 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 4 februarie 2013.
Nr. 2.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.045**

din 11 decembrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare, excepție ridicată de Societatea Comercială „N.A.C. Industrii” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 221/42/2012 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.108D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 241/2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 221/42/2012, **Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „N.A.C. Industrii” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal întocmit de Garda Financiară, potrivit art. 4 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că „redactarea lapidară a dispozițiilor art. 4 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003, care nu explicitează termenii, înțelesul și întinderea lor, condițiile și procedura de realizare, precum și coroborarea acestora cu dispozițiile din Codul de procedură penală creează posibilitatea săvârșirii unor abuzuri în aplicarea legii de către autoritățile în drept.” Redactarea defectuoasă și lipsa de claritate a termenilor folosiți de legiuitor încalcă prevederile constituționale ale art. 1

alin. (4), art. 16, 20, 21, 24, 52, 120, 124 și 131. De asemenea, dispozițiile de lege criticate încalcă și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În continuare, se face referire la Cauza *Prepelită împotriva Moldovei*.

Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile criticate respectă prevederile constituționale și toate principiile a căror încălcare a fost invocată, întrucât prin această normă se stabilește o atribuție legală ce poate fi adusă la îndeplinire de Garda Financiară la solicitarea procurorului, legiuitorul lăsând la latitudinea procurorului modalitatea în care administrează probele în faza de urmărire penală. De asemenea, prin posibilitatea statuată de legiuitor în favoarea Gărzii Financiare de a efectua constatări la solicitarea procurorului nu se încalcă egalitatea cetățenilor, întrucât constatările pot fi efectuate în ceea ce privește toți cetățenii.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Principiul separației puterilor în stat nu este încălcat, întrucât procesul-verbal întocmit în condițiile art. 4 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 are valoare de mijloc de probă, se întocmește în conformitate cu norma legală specială și reflectă constatările Gărzii Financiare, fără ca această instituție să procedeze la încadrarea juridică a faptelor și la stabilirea răspunderii penale. Stabilirea în sarcina Gărzii Financiare a competenței de a efectua constatări la solicitarea procurorului nu este de natură a încălca principiul egalității în drepturi a cetățenilor, norma având aplicabilitate generală. În continuare, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 241/2012.

Avocatul Poporului apreciază că Garda Financiară poate efectua constatări la solicitarea procurorului în ceea ce privește toți cetățenii, iar procesul-verbal întocmit de aceasta este un act administrativ care poate fi contestat potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004. Constatările efectuate de Garda Financiară, la solicitarea procurorului, cu privire la faptele care constituie încălcări ale dispozițiilor și obligațiilor a căror respectare o controlează, constatări prin care acest organ al statului evaluează prejudiciul cauzat aferent operațiunilor verificate, reprezintă acte procedurale întocmite în exercitarea competenței stabilite de lege și în conformitate cu normele speciale aplicabile în materie, iar folosirea lor ca mijloc de probă în cadrul procesului penal se realizează cu respectarea tuturor garanțiilor prevăzute de lege, instanța de judecată fundamentând soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză

prin coroborarea și aprecierea tuturor probelor, și nu prin raportare exclusivă la respectivele procese-verbale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 13 octombrie 2003, cu următorul conținut: „*Garda Financiară poate, la solicitarea procurorului, să efectueze constatări cu privire la faptele care constituie încălcări ale dispozițiilor și obligațiilor a căror respectare o controlează, întocmind procese-verbale, prin care poate evalua prejudiciul cauzat aferent operațiunilor verificate, acte procedurale care pot constitui mijloace de probă, potrivit legii.*”

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației puterilor în stat, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 120 referitor la principiile de bază ale administrației publice locale, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției și art. 131 referitor la rolul Ministerului Public.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 241 din 15 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 2 mai 2012, a statuat că, într-adevăr, constatările efectuate de Garda Financiară, la solicitarea procurorului, cu privire la faptele care

constituie încălcări ale dispozițiilor și obligațiilor a căror respectare o controlează, constatări prin care acest organ al statului evaluează prejudiciul cauzat aferent operațiunilor verificate, reprezintă acte procedurale întocmite în exercitarea competenței stabilite de lege și în conformitate cu normele speciale aplicabile în materie, iar folosirea lor ca mijloace de probă în cadrul procesului penal se realizează cu respectarea tuturor garanțiilor prevăzute de lege, instanța de judecată fundamentând soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, prin coroborarea și aprecierea tuturor probelor, și nu prin raportarea exclusivă la respectivele procese-verbale ale Gărzii Financiare.

Totodată, Curtea a constatat că, potrivit art. 90 alin. 2 din Codul de procedură penală, „sunt mijloace de probă procesele-verbale și actele de constatare, încheiate de alte organe, dacă legea prevede aceasta”. În legătură cu acest aspect și, implicit, cu procesele-verbale încheiate de Garda Financiară, prin Decizia nr. 524 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 7 septembrie 2006, Curtea a reținut că împotriva înscrisurilor menționate de textele din Codul de procedură penală enunțate se poate formula contestație ce se soluționează atât pe cale administrativă de către organul competent, cât și de către o instanță de judecată independentă și imparțială, instituită de lege, iar persoana ce se consideră lezată în drepturile sale beneficiază de două grade de jurisdicție. De asemenea, în procesul deliberării, judecătorul verifică și evaluează materialul probator și își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, prin coroborarea și aprecierea probelor, și nu prin raportarea exclusivă la procesele-verbale și actele de constatare întocmite de alte organe, cu competență specială. Așadar, judecata se desfășoară de către o instanță independentă și imparțială, în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate, iar judecătorul își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat, verificând, evaluând și coroborând probele, astfel că informațiile culese imediat după săvârșirea faptei reclamate, în măsura obținerii lor legale, nu pot crea în mod concret riscul unui abuz de procedură.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, atât considerentele, cât și soluția acestor decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare, excepție ridicată de Societatea Comercială „N.A.C. Industrii” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 221/42/2012 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.055

din 11 decembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 26 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marișiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 26 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Ana Cristina Nițescu prin mandatar Maria Igiescu în Dosarul nr. 486/299/2003 al Judecătoriei Sectorului 1 București. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.324D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 486/299/2003, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 26 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă**, excepție ridicată de Ana Cristina Nițescu, prin mandatar Maria Igiescu, într-o cauză având ca obiect contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 21 alin. (3) și art. 124 din Constituție, fără a arăta în ce mod.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 696/2006.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că autoarea excepției de neconstituționalitate se mărginește numai la a invoca în susținerea acesteia o prevedere constituțională. În jurisprudența sa constantă, Curtea a statuat că simpla enumerare a unor prevederi constituționale pretins încălcate nu este de natură să satisfacă exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Față

de aceste aspecte, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Avocatul Poporului arată că, în virtutea principiului rolului activ, judecătorul este în drept să stăruie prin toate mijloacele legale în vederea lămuririi împrejurărilor de fapt și de drept ale pricinii. Aplicarea acestui principiu conduce la aflarea adevărului și, în consecință, la pronunțarea unor hotărâri temeinice și legale. Descoperirea adevărului nu ar fi posibilă dacă, printr-un sistem procesual, s-ar interzice judecătorului să stăruie, prin mijloace legale, în vederea lămuririi acelor fapte pe care părțile nu le-au dovedit din diferite motive. În acest context, eliminarea din Codul de procedură civilă a obligației judecătorului de a da îndrumări părților care nu sunt asistate sau reprezentate de avocat sau mandatar, cu privire la drepturile și obligațiile lor, nu este de natură să aducă atingere garanțiilor specifice caracterului echitabil al procesului sau al soluționării cauzei într-un termen rezonabil și nici îndeplinirii justiției. Pentru aceste motive, arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I pct. 26 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, cu următorul conținut: „*La articolul 1 punctul 46, alineatul 3 al articolului 129 se abrogă.*”

Dispozițiile art. 129 alin. (3), abrogate prin textul de lege criticat, dispun că: „*În cazul în care părțile nu sunt asistate sau reprezentate de avocat sau de mandatarii prevăzuți la art. 68 alin. 5, judecătorul le va da îndrumări cu privire la drepturile și obligațiile ce le revin în proces.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorii excepției invocă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 124 referitor la îndeplinirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul excepției se limitează la a enumera textele constituționale considerate a fi încălcate, fără a preciza în concret motivele pe care se întemeiază contrarietatea cu Legea fundamentală.

Prin urmare, Curtea constată că excepția nu este motivată, nefiind respectate dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căroră „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”. În mod constant, jurisprudența instanței constituționale a stabilit că sesizările de neconstituționalitate adresate Curții fără a fi

motivate trebuie respinse ca inadmisibile, Curtea neputându-se substitui subiectelor îndreptățite să o sesizeze, întrucât ar exercita un control din oficiu, ceea ce este contrar sistemului nostru constituțional.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 26 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Ana Cristina Nițescu prin mandatar Maria Igiescu în Dosarul nr. 486/299/2003 al Judecătorei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.060
din 11 decembrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218 alin. (2)
din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Raluca Mihaela Simion în Dosarul nr. 1.286/99/2012 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.358D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 21 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.286/99/2012, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Raluca Mihaela Simion, într-o cauză ce are ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia consideră că dispozițiile art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală îngăduiesc accesul liber la justiție.

Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, cu următorul conținut: *„Deciziile emise în soluționarea contestațiilor pot fi atacate de către contestatar sau de către persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației potrivit art. 212, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 617 din 6 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 14 iunie 2010, a stabilit că prin procedurile de recurs administrativ reglementate de textul de lege criticat se lasă posibilitatea organelor care au emis actele administrative atacate sau organelor superioare acestora de a reveni asupra măsurilor luate sau de a le redimensiona în limitele prevăzute de lege. Cu același prilej, Curtea a mai reținut că actele de soluționare de către organele administrative a contestațiilor, respectiv a reclamațiilor formulate potrivit dispozițiilor din Codul de procedură fiscală, nu sunt, așadar, acte de jurisdicție, ci acte administrative supuse cenzurii instanței de judecată. Așa fiind, Curtea a reținut că textul legal criticat nu încalcă art. 21 din Constituție.

Totodată, prin Decizia nr. 95 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 10 mai 2011, Curtea a reținut că trebuie distins între mai multe ipoteze, după cum urmează:

1. Organul fiscal competent nu a soluționat contestația deoarece a suspendat, prin decizie motivată, soluționarea

cauzei atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă sau când soluționarea cauzei depinde, în tot ori în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

2. Organul fiscal competent nu a soluționat contestația în termenul de 45 de zile prevăzut de art. 70 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, fără a exista vreun motiv de suspendare.

Având în vedere dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și pe cele ale Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, Curtea a observat că o atare situație se circumscrie nesoluționării în termenul legal a cererii de către organul fiscal. Într-o atare situație, cel care se consideră lezat în drepturile sale prin lipsa actului administrativ fiscal se poate adresa instanței de judecată pentru obligarea organului fiscal de a emite decizia de soluționare a contestației.

3. Organul fiscal competent a soluționat contestația în termenul de 45 de zile prevăzut de art. 70 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pronunțând o decizie în acest sens.

Curtea a constatat că în toate cazurile, ulterior pronunțării deciziei de către organul fiscal, contestatorul nemulțumit poate ataca această decizie la instanța de contencios administrativ competentă. În soluționarea cererii, instanța de contencios administrativ este competentă, potrivit art. 18 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, să se pronunțe și asupra legalității operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecății, adică și asupra actelor administrative fiscale contestate în fața organului fiscal.

De asemenea, Curtea a constatat că eventualul comportament al părților sau al instituțiilor administrative care determină o întârziere în soluționarea contestației nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci o problemă ce ține exclusiv de conduita părților implicate, conduită ce nu este determinată de textul de lege criticat.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Raluca Mihaela Simion în Dosarul nr. 1.286/99/2012 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marișiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.082

din 13 decembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) teza finală din cadrul titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) teza finală din cadrul titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție invocată de Jean Ross în Dosarul nr. 1.020/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.254D/2012.

Dezbaterea a avut loc în ședința publică din data de 11 decembrie 2012, în prezența reprezentantului Ministerului Public și a reprezentantului autorului excepției, avocat George Răzvan Ionescu, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 13 decembrie 2012, data la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.020/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) teza finală din cadrul titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente**, excepție invocată de Jean Ross într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind anularea unei decizii emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, referitoare la un titlu de despăgubire individual, emis în temeiul Legii nr. 247/2005.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale privind dreptul de proprietate privată, deoarece suspendă exercițiul dreptului de opțiune al titularului unei decizii de despăgubire emisă de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, până la soluționarea contestației formulate împotriva acestei decizii, împiedicând astfel titularul să intre în posesia despăgubirii stabilite.

În acest sens, se arată că, indiferent de soluția instanței de judecată, cuantumul despăgubirii nu poate fi mai mic decât cel stabilit inițial, în temeiul principiului general de drept al neagravării situației unei părți în propria cale de atac — *non reformatio in pejus*. Astfel, nu este justificată soluția legiuitorului de suspendare a dreptului de opțiune în privința modalității de plată a despăgubirii stabilite, câtă vreme instanța poate obliga Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor să emită o decizie suplimentară pentru diferența în plus de valoare a despăgubirii.

De asemenea, imposibilitatea realizării dreptului de opțiune privind încasarea despăgubirii stabilite sub forma acțiunilor la Fondul „Proprietatea” nu reprezintă doar o suspendare a exercițiului dreptului de proprietate, ci o atingere adusă înseși substanței dreptului, prin încălcarea atributelor sale, respectiv a atributului *fructus*, din cauza imposibilității încasării dividendelor aferente perioadei de timp pentru care a fost refuzată conversia despăgubirii în acțiuni la Fondul „Proprietatea”.

Invocă Hotărârea din 23 septembrie 1982, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Sporrong și Lönnroth împotriva Suediei*, prin care s-a constatat încălcarea art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât măsurile legislative adoptate de către autoritățile suedeze, deși au lăsat intact dreptul de proprietate, au împiedicat în mod practic exercitarea atributelor acestuia. De asemenea, arată că jurisprudența instanței de la Strasbourg referitoare la accepțiunea noțiunii de „bunuri” cuprinse în art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție nu se limitează doar la proprietatea asupra bunurilor corporale, ea cuprinzând și creanțele și, respectiv, „despăgubirea recunoscută” a cărei neexecutare într-un termen rezonabil constituie o atingere adusă dreptului la respectarea bunurilor. (Hotărârile din 19 octombrie 2000, 7 mai 2002 și 2 martie 2004, pronunțate în cauzele *Ambruosi împotriva Italiei*, *Burdov împotriva Rusiei* și, respectiv, *Sabin Popescu împotriva României*).

Se mai susține că soluția legislativă criticată nu este în concordanță cu dispozițiile art. 53 din Constituție referitoare la condițiile în care se poate dispune prin lege restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, respectiv nu conservă substanța dreptului de proprietate, nefiind astfel realizată o protecție normală a acestui drept fundamental, în paralel cu realizarea obiectivelor statului.

De asemenea, prevederile art. 19 alin. (1) teza finală cuprins în titlul VII din Legea nr. 247/2005 contravin și dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) privind soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, întrucât prelungește, în mod nejustificat, durata procedurilor de obținere a măsurilor reparatorii pentru bunurile preluate în mod abuziv, proceduri ce cuprind atât etapa administrativă, respectiv emiterea notificării în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și cea a valorificării despăgubirii obținute, prin exercitarea dreptului de opțiune la valorificarea

titlurilor de despăgubire. Invocă cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărârile din 24 martie 2005, 6 septembrie 2005 și 15 noiembrie 2007, pronunțate în cauzele *Șandor împotriva României*, *Săcăleanu împotriva României* și *Belasin împotriva României*.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere substanței dreptului de proprietate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate, instituind o cale de atac în justiție, în cadrul procedurii de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, prin care părțile au posibilitatea de a formula apărări, de a propune probe și de a recurge la căile de atac prevăzute de lege, nu contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 44 din Legea fundamentală și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se apreciază că și aceasta este neîntemeiată, dat fiind faptul că textul de lege criticat este în concordanță cu dreptul oricărei persoane la respectarea bunurilor sale, iar suspendarea exercițiului dreptului de dispoziție asupra titlului de despăgubire este firească, atâta timp cât se află în derulare soluționarea unei contestații formulate împotriva unei decizii emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că soluția legislativă nu aduce atingere drepturilor părților de a se adresa instanței pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime și nu încalcă dreptul de proprietate privată, câtă vreme, potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (1) din Constituție, garantarea creanțelor asupra statului nu presupune executarea lor de îndată. În plus, prevederile legale criticate sunt în acord cu dispozițiile constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1) teza finală potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 19 alin. (1) teza finală din cadrul titlului VII — *Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv* din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, astfel cum a fost modificat prin prevederile articolului unic pct. 27 din cadrul titlului I — *Modificarea și completarea titlului VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” din*

Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2007 pentru accelerarea procedurii de acordare a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 29 iunie 2007.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „(1) *Deciziile adoptate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor pot fi atacate în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, în contradictoriu cu statul, reprezentat prin Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor. Plângerea suspendă exercițiul dreptului de opțiune asupra titlului de despăgubire al titularului.*”

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) privind soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 44 alin. (1) teza întâi referitor la garantarea dreptului de proprietate și a creanțelor asupra statului și alin. (2) teza întâi referitor la garantarea și ocrotirea proprietății private în mod egal de lege, indiferent de titular și art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți*.

De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la aceeași Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Procedura de valorificare a titlurilor de despăgubire emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor este reglementată prin capitolul V¹ — *Valorificarea titlurilor de despăgubire. Stabilirea algoritmului de atribuire a acțiunilor emise de Fondul „Proprietatea”* cuprins în titlul VII din Legea nr. 247/2005.

Potrivit prevederilor art. 18¹, în cazul în care deținătorul titlului de despăgubire este de acord cu despăgubirea stabilită, care reprezintă o sumă de maximum 500.000 lei, în termen de 3 ani de la data emiterii titlului poate opta fie pentru realizarea conversiei acestuia în acțiuni emise de Fondul „Proprietatea”, fie pentru acordarea de despăgubiri în numerar, ori pentru conversia acestuia parte în acțiuni, parte în numerar.

Dacă titlul de despăgubire individual este emis pentru o sumă care depășește valoarea de 500.000 lei, titularul are două posibilități de valorificare a acestuia, și anume, fie să solicite primirea exclusiv de acțiuni emise de Fondul „Proprietatea”, fie să solicite acordarea despăgubirilor în numerar, în limita sumei de maximum 500.000 lei, și, până la concurența despăgubirii totale acordate prin titlul de despăgubire, acțiuni emise de Fondul „Proprietatea”.

Pe de altă parte, în cazul în care, primind titlul de despăgubire, titularul acestuia nu este de acord cu decizia adoptată de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor și o atacă în justiție, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, această plângere suspendă exercițiul dreptului de opțiune al titularului titlului de despăgubire, potrivit art. 19 alin. (1) teza finală, cuprins în capitolul VI — *Căi de atac în justiție* din titlul VII al Legii nr. 247/2005, criticat în prezenta cauză.

Curtea constată că prevederea legală criticată este consecința firească a contestării în justiție a titlului de despăgubire și nu este de natură a afecta substanța dreptului de proprietate reprezentat de despăgubirea stabilită, câtă vreme dreptul de creanță asupra statului urmează a fi valorificat după parcurgerea procedurii în fața instanței judecătorești, fie prin convertirea titlului de despăgubire într-un titlu de plată, fie într-un titlu de conversie în vederea atribuirii de acțiuni.

În legătură cu acest aspect, Curtea observă că modalitatea de a reglementa acordarea despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv constituie opțiunea legiuitorului, în acord cu politica economică a statului în materia despăgubirilor acordate din fonduri publice, urmărindu-se păstrarea unui just echilibru între cerințele interesului public și imperativele apărării dreptului fundamental la proprietate.

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, spre exemplu în hotărârile din 23 noiembrie 1983, 4 martie 2003 și 12 octombrie 2010, pronunțate în cauzele *Van der Mussele împotriva Belgiei*, paragraful 48, *Jantner împotriva Slovaciei*, paragraful 34, și, respectiv, *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, paragraful 164, că, așa cum art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu garantează un drept de a dobândi bunuri, el nu le impune statelor nicio restricție cu privire la libertatea lor de a stabili domeniul de aplicare a legilor pe care le pot adopta în materie de restituire a bunurilor și de a alege condițiile în care acceptă să restituie drepturile de proprietate persoanelor deposedate. Mai mult, în jurisprudența instanței de la Strasbourg s-a statuat că, în conformitate cu art. 1 din Primul Protocol adițional la aceeași Convenție, statul are dreptul de a expropria bunuri — inclusiv orice drepturi la despăgubire consfințite de lege — și de a reduce, chiar foarte mult, nivelul despăgubirilor prin mijloace legislative, cu condiția ca valoarea despăgubirii acordate pentru o privare de proprietate operată de stat să fie în mod rezonabil în raport cu valoarea bunului, o lipsă totală de despăgubire nefiind considerată compatibilă cu prevederile art. 1 din Protocolul nr. 1 decât în cazuri excepționale (hotărârile din 22 iunie 2004 și 12 octombrie 2010, pronunțate în cauzele *Broniowski împotriva Poloniei* și *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, paragrafele 186 și, respectiv, 174).

Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) privind soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, Curtea, în jurisprudența sa (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 46 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 10 martie 2005), a statuat că textul constituțional indicat, consacrand dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un

termen rezonabil, nu înțelege să subordoneze respectarea acestuia încadrării într-un anumit termen, care astfel ar deveni un criteriu de constituționalitate, astfel încât conceptele de „echitabil” și „rezonabil” au caracter relativ, respectarea sau încălcarea lor urmând a fi stabilită de la caz la caz, în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei.

În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia caracterul rezonabil al unei proceduri judiciare trebuie apreciat în funcție de circumstanțele cauzei, și în special de complexitatea acesteia, comportamentul reclamantului și al autorităților competente (a se vedea, în acest sens, hotărârile din 27 iunie 1997, 25 martie 1999, 27 iunie 2000 și 15 iunie 2006, pronunțate în cauzele *Philis împotriva Greciei* (Nr. 2), paragraful 35, *Pelissier și Sassi împotriva Franței*, paragraful 67, *Frydender împotriva Franței*, paragraful 43, și, respectiv, *Cârstea și Grecu împotriva României*, paragraful 40).

Prin urmare, în prezenta cauză, Curtea constată că ansamblul procedurilor administrative și judiciare relative la revendicarea imobilelor preluate în mod abuziv, precum și întreaga procedură de acordare a despăgubirilor aferente imobilelor în cauză, care poate cuprinde și o procedură administrativă prealabilă desfășurată în fața Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, precum și una judiciară, în cazul contestării în justiție a deciziilor acestei comisii, comportă un anumit grad de complexitate, ceea ce nu este de natură să conducă în mod automat la încălcarea dispozițiilor constituționale și convenționale privind caracterul rezonabil al duratei procedurilor judiciare.

De altfel, legiuitorul român a acționat în vederea simplificării și accelerării procedurilor în cauză, în contextul instituirii unui cadru legal care să permită ca Fondul „Proprietatea” să devină operațional, iar acționarii să aibă posibilitatea să își valorifice acțiunile, în acest sens fiind adoptată și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2007 pentru accelerarea procedurii de acordare a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 53 din Constituție, întrucât nu s-a constatat încălcarea niciunui drept fundamental, pentru aceleași considerente, Curtea constată că acest text constituțional nu are incidență în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) teza finală din cadrul titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție invocată de Jean Ross în Dosarul nr. 1.020/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

**pentru modificarea Ghidului carierei polițiștilor și cadrelor militare din Ministerul Afacerilor Interne,
aprobat prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, nr. 69/2009**

Având în vedere prevederile art. 27 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 74 alin. 4 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. I. — Ghidul carierei polițiștilor și cadrelor militare din Ministerul Afacerilor Interne, aprobat prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, nr. 69/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 12 mai 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 20 alineatul (1), litera e) se abrogă.
2. La articolul 21 alineatul (1), litera e) se abrogă.
3. La articolul 22, litera f) se abrogă.
4. La articolul 23 alineatul (1), litera e) se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe

București, 4 februarie 2013.
Nr. 13.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea unor licențe de concesiune pentru explorare

Având în vedere art. 13 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Licența de explorare nr. 15.995/2013 privind explorarea resurselor de minereuri polimetalice din perimetrul Deva—Muncel (zona Deva), județul Hunedoara, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială EUROPEAN GOLDFIELDS DEVA — S.R.L., localitatea Certeju de Sus, județul Hunedoara, în calitate de concesionar.

Art. 2. — Se aprobă Licența de explorare nr. 15.996/2013 privind explorarea resurselor de minereuri polimetalice din perimetrul Deva—Muncel (zona Muncel), județul Hunedoara, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială EUROPEAN

GOLDFIELDS DEVA — S.R.L., localitatea Certeju de Sus, județul Hunedoara, în calitate de concesionar.

Art. 3. — Se aprobă Licența de explorare nr. 15.997/2013 privind explorarea resurselor de minereuri polimetalice din perimetrul Brad, județul Hunedoara, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială EUROPEAN GOLDFIELDS DEVA — S.R.L., localitatea Certeju de Sus, județul Hunedoara, în calitate de concesionar.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Duțu

București, 30 ianuarie 2013.
Nr. 15.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind sancționarea Societății Comerciale BROKER INVEST BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a exercitării activității

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezintă legal prin președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în extrasul ședinței din data de 15 ianuarie 2013 în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare nr. AA.2258 din 9 ianuarie 2013, întocmit ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea Comercială BROKER INVEST BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., cu sediul în municipiul Timișoara, județul Timiș, bd. Vasile Pârvan nr. 28, etaj 2, camera 1 A — intrarea Barbu Iscovescu nr. 2, cod poștal 0300223, J35/490/25.03.2010, CUI 26703438/25.03.2010, a constatat următoarele:

1. Societatea Comercială BROKER INVEST BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., conform certificatului de înregistrare menționat nr. 557.201 din 25 septembrie 2012, a înregistrat la Oficiul Național al Registrului Comerțului menționat cu privire la cesiunea de părți sociale, schimbarea sediului social, revocare/numire administrator fără aprobarea prealabilă a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor. Astfel au fost încălcate prevederile art. 5 lit. b) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 13 alin. (1) și (6) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a), c) și q) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

2. Prin Adresa nr. 40.131 din 30 august 2012 Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a fost înștiințată de către Societatea Comercială BROKER INVEST BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. cu privire la demisia conducătorului executiv, începând cu data de 1 septembrie 2012, atașând copia cererii de demisie.

Prin adresele nr. AA.42.139 din 12 septembrie 2012 și nr. AA.48.091 din 5 octombrie 2012, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare, s-a solicitat Societății Comerciale BROKER INVEST BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. să transmită hotărârea de numire a noului conducător executiv, precum și documentația necesară în vederea aprobării acestuia de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Totodată, Societatea Comercială BROKER INVEST BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. a fost notificată cu privire la cele anterior menționate prin Adresa cu nr. AA.58.919 din 3 decembrie 2012, la care societatea nu a răspuns. Conform formularului de confirmare-primire notificarea a fost recepționată în data de 7 decembrie 2012.

Prin netransmiterea documentelor solicitate de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în termen de 15 zile de la data vacantării poziției de conducător executiv, Societatea Comercială BROKER INVEST BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. a încălcat prevederile art. 5 lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 13 alin. (1) și (6) și art. 14 alin. (2) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a), c) și q) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, pentru fapta nelegală reținută în sarcina Societății Comerciale BROKER INVEST BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, în ședința din data de 15 ianuarie 2013, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) lit. k) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea Comercială BROKER INVEST BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., cu sediul în municipiul Timișoara, județul Timiș, bd. Vasile Pârvan nr. 28, etajul 2, camera 1 A — intrarea Barbu Iscovescu nr. 2, cod poștal 0300223, J35/490/25.03.2010, CUI 26703438/25.03.2010, cu interzicerea temporară a exercitării activității de la data comunicării prezentei decizii până la aprobarea de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a conducătorului executiv care să îndeplinească condițiile prevăzute în Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare

și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Pe toată perioada de interzicere temporară a exercitării activității de intermediere, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Brokerul de asigurare are obligația să aducă la cunoștința clienților săi interzicerea temporară a exercitării activității de intermediere în asigurări, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurători, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — Reluarea activității Societății Comerciale BROKER INVEST BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. se dispune prin decizie motivată a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 4. — (1) Împotriva prezentei decizii Societatea Comercială BROKER INVEST BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. poate face plângere la Curtea de

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Daniel George Tudor

București, 23 ianuarie 2013.

Nr. 28.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind sancționarea Societății Comerciale AVIASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a exercitării activității

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezintă legal prin președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în extrasul ședinței din data de 15 ianuarie 2013 în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare nr. AA.1.898 din 8 ianuarie 2013, întocmit ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea Comercială AVIASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul în municipiul București, sectorul 5, str. Carol Davila nr. 57, etaj 1, ap. 2, J40/1865/06.02.2008, CUI 23197476/06.02.2008, a constatat următoarele:

Prin Adresa nr. 46.368 din 26 septembrie 2012 Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a fost înștiințată de către doamna Mihăilescu Gabriela cu privire la demisia din funcția de director general al Societății Comerciale AVIASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., atașând cererea de demisie aprobată de administratorul societății.

Prin adresele nr. AA.48.597 din 5 octombrie 2012 și nr. AA.64.206 din 7 decembrie 2012, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare, s-a solicitat Societății Comerciale AVIASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. să transmită hotărârea de numire a noului conducător executiv, precum și documentația necesară în vederea aprobării acestuia de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

La Notificarea nr. AA.48.597 din 5 octombrie 2012 Societatea Comercială AVIASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu a răspuns, iar Notificarea cu nr. AA.64.206 din 7 decembrie 2012 a fost returnată de către Poșta Română cu mențiunea „destinatar mutat de la adresă”.

Prin netransmiterea documentelor solicitate de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în termen de 15 zile de la data vacanței poziției de conducător executiv, Societatea Comercială AVIASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. a încălcat prevederile art. 5 lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 13 alin. (1) și (6) și art. 14 alin. (2) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a), c) și q) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, pentru fapta nelegală reținută în sarcina Societății Comerciale AVIASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, în ședința din data de 15 ianuarie 2013, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) lit. k) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea Comercială AVIASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul în municipiul București, sectorul 5, str. Carol Davila nr. 57, etajul 1, ap. 2,

Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, conform art. 40 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă pe timpul soluționării acesteia executarea măsurii sancționatoare dispuse de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

J40/1865/06.02.2008, CUI 23197476/06.02.2008, cu interzicerea temporară a exercitării activității de la data comunicării prezentei decizii până la aprobarea de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a conducătorului executiv care să îndeplinească condițiile prevăzute în Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare,

precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Pe toată perioada de interdicere temporară a exercitării activității de intermediere, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Brokerul de asigurare are obligația să aducă la cunoștința clienților săi interdicerea temporară a exercitării activității de intermediere în asigurări, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la

asigurători, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — Reluarea activității Societății Comerciale AVIASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. se dispune prin decizie motivată a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 4. — (1) Împotriva prezentei decizii Societatea Comercială AVIASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, conform art. 40 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă pe timpul soluționării acesteia executarea măsurii sancționatoare dispuse de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Daniel George Tudor

București, 23 ianuarie 2013.
Nr. 29.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale CBGLOB BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 15 ianuarie 2013, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale CBGLOB BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială CBGLOB BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, bd. Al. I. Cuza nr. 10, et. 2, ap. 12, camerele 1—3, sectorul 1, număr de ordine în registrul comerțului J40/8665/26.07.2012, cod unic de înregistrare 30478083/26.07.2012, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a raporta Direcției autorizări și avizări, pe adresa

de e-mail autorizari@csa-isc.ro, copia scanată a contractului de asigurare/a poliței de asigurare de răspundere civilă profesională și a condițiilor de asigurare, în termen de 15 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acestuia/acesteia, precum și, trimestrial, copia scanată a documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, să deschidă Jurnalul asistențelor în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări personalul propriu, conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Daniel George Tudor

București, 23 ianuarie 2013.
Nr. 38.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE**privind autorizarea ca furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor
a Asociației pentru Dezvoltare Profesională**

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acestora și cu prevederile Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012 pentru punerea în aplicare a Normelor privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 15 ianuarie 2013, prin care s-a aprobat cererea Asociației pentru Dezvoltare Profesională de obținere a autorizației ca furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Asociația pentru Dezvoltare Profesională, cu sediul social în municipiul București, șos. Fundeni nr. 262 P, ap. 4, sectorul 2, certificat de înregistrare în Registrul special al asociațiilor București nr. 84 din 25 mai 2011, certificat de înregistrare fiscală nr. 28634679/2011, este autorizată ca furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și prevederilor Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012 pentru punerea în aplicare a Normelor privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor.

Art. 2. — Asociația prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor, începând cu data înregistrării în Registrul furnizorilor de programe educaționale în domeniul asigurărilor.

Art. 3. — Asociația pentru Dezvoltare Profesională are următoarele obligații:

a) să publice pe website-ul propriu denumirea exactă a programelor educaționale aprobate, informații despre data de începere a cursurilor, tarifele practicate, posibilități de negociere a tarifelor, serviciile incluse în tarife și orice alte informații necesare participanților la cursuri, precum și să precizeze cine asigură examinarea pentru absolvirea fiecărui program;

b) să mențină pe website-ul propriu un registru al absolvenților, care să cuprindă toate persoanele care au promovat examenele de absolvire pe care furnizorul le-a organizat în urma desfășurării cursurilor;

c) să publice gradul de promovabilitate a cursanților, determinat ca raport între numărul anual de persoane care au absolvit examenele într-un an calendaristic, pe de o parte, și numărul total de cursanți școlarizați; în determinarea acestui grad vor fi luate în considerare și persoanele care au promovat examenele de calificare profesională și de pregătire profesională continuă a intermediarilor în asigurări.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Daniel George Tudor

București, 23 ianuarie 2013.
Nr. 39.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE**privind autorizarea ca furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor
a Societății Comerciale CADMIOM — S.R.L.**

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acestora și cu prevederile Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012 pentru punerea în aplicare a Normelor privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 15 ianuarie 2013, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale CADMIOM — S.R.L. de obținere a autorizației ca furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială CADMIOM — S.R.L., cu sediul social în municipiul Timișoara, str. Gheorghe Lazăr nr. 42, sc. C, et. 6, ap. 28, județul Timiș, număr de ordine în registrul comerțului J35/537/18.04.1996, cod unic de înregistrare 8365398/24.04.1996, este autorizată ca furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor, conform prevederilor Legii

nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și prevederilor Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012 pentru punerea în aplicare a Normelor privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor, începând cu data înregistrării în Registrul furnizorilor de programe educaționale în domeniul asigurărilor.

Art. 3. — Societatea Comercială CADMIOM — S.R.L. are următoarele obligații:

a) să publice pe website-ul propriu denumirea exactă a programelor educaționale aprobate, informații despre data de începere a cursurilor, tarifele practicate, posibilități de negociere a tarifelor, serviciile incluse în tarife și orice alte informații necesare participanților la cursuri, precum și să precizeze cine asigură examinarea pentru absolvirea fiecărui program;

b) să mențină pe website-ul propriu un registru al absolvenților, care să cuprindă toate persoanele care au promovat examenele de absolvire pe care furnizorul le-a organizat în urma desfășurării cursurilor;

c) să publice gradul de promovabilitate a cursanților, determinat ca raport între numărul anual de persoane care au absolvit examenele într-un an calendaristic, pe de o parte, și numărul total de cursanți școlarizați; în determinarea acestui grad vor fi luate în considerare și persoanele care au promovat examenele de calificare profesională și de pregătire profesională continuă a intermediarilor în asigurări.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Daniel George Tudor

București, 23 ianuarie 2013.

Nr. 40.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

